

Poselství Jana Pavla II. k XV. světovému dni mládeže

Ve Vatikánu, 29. června 1999

„A SLOVO SE STALO TĚLEM A PŘEBÝVALO MEZI NÁMI.“ (JAN 1,14)

Nejdražší mladí lidé!

1. Před patnácti lety, na konci Svatého roku vykoupení, jsem vám světil velký dřevěný kříž a vyzval jsem vás, abyste jej nesli do světa jako znamení lásky Pána Ježíše k lidstvu a jako zvěst, že spása a vykoupení je pouze v Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých. Od té doby, nesen pažemi a velkodušnými srdci, vykonal dlouhou a nepřetržitou pouť všemi světadily a tato skutečnost ukázala, že kříž putuje s mladými a mladí putují s křížem.

Kolem „Kříže svatého roku“ vznikly a rozvíjely se Světové dny mládeže, významná „zastavení“ na vaší cestě mladých křesťanů, stálá a naléhavá výzva postavit život na skále, kterou je Kristus. Jak nevelebit Pána za hojné plody, jež vyvolaly v jednotlivých osobách i v celé církvi Světové dny mládeže, které v této poslední části století rytmizovaly pochod mladých věřících do třetího tisíciletí?

Tento kříž se nyní po cestě všemi světadily vrací do Říma a nese s sebou modlitby a závazky milionů mladých, kteří v něm poznali prosté a posvátné znamení Boží lásky k lidstvu. Právě Řím, jak už víte, bude hostit Světový den mládeže roku 2000 v srdci Velkého Jubilea.

Moji drazí, vybízím vás, abyste se s radostí vydali na pouť k tomuto velkému církevnímu setkání, které je plným právem pojmenováno „Jubileum mladých“. Připravujte se překročit práh Svaté brány a vězte, že projít jí znamená posílit svou víru v Krista, abyste žili novým životem, který nám dal On (srv. *Incarnationis mysterium*, 8).

2. Jako téma vašeho XV. světového dne mládeže jsem zvolil výstižnou větu, kterou apoštol Jan vyjadřuje nejvyšší tajemství Boha, který se stal člověkem: „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi“ (Jan 1,14). Čím se vyznačuje křesťanská víra ve srovnání s všemi ostatními náboženstvími, je jistota, že člověk Ježíš z Nazareta je Boží Syn, Slovo, jež se stalo tělem, druhá božská osoba Trojice, jež přišla na svět. Toto je „radostné přesvědčení církve od samého počátku“, když opěvuje „velké tajemství zbožnosti“: „Přišel v lidské přirozenosti.“ (KKC, 463) Neviditelný Bůh je živý a přítomný v Ježíši, synu Marie, Theotokos, Matky Boží. Ježíš Nazaretský je Bůh s námi, Emmanuel: Kdo Ho zná, zná Boha, kdo Ho vidí, vidí Boha, kdo Ho následuje, následuje Boha, kdo se sjednotí s Ním, je sjednocen s Bohem (srv. Jan 12,44-50). V Ježíši narozeném v Betlémě se Bůh zasubuje s lidskou životní situací a stává se přijatelný tím, že ustanovuje smlouvu s člověkem.

V předvečer nového tisíciletí vás znovu naléhavě vyzývám, abyste dokořán otevřeli brány Kristu, jenž „všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi“ (Jan 1,12). Přijmout Krista znamená přijmout od Otce odkaz žít v lásce k Němu a k bratřím a cítit se solidární se všemi, bez jakékoli diskriminace; znamená to věřit, že v lidských dějinách, i když poznamenaných zlem a utrpením, bude mít poslední slovo život a láska, protože Bůh přišel proto, aby přebýval mezi námi, abychom my mohli přebývat v Něm.

Při Vtělení se Kristus stal chudým, aby nás obohatil svou chudobou a dal nám vykoupení, které je především plodem krve, kterou vylil na kříži (srv. KKC, 517). Na Kalvárii „vzal na sebe naše bolesti... byl

proklán pro naši nevěrnost...“(Iz 53,4-5). Svrchovaná oběť jeho života, svobodně přinesená pro naši spásu, dosvědčuje, že nás Bůh nekonečně miluje. Apoštol Jan o tom píše: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (3,16) Poslal ho, aby sdílel s námi ve všem kromě hříchu lidskou situaci, zcela ho „daroval“ lidem, přestože ho tvrdošijně a vražedně (srv. Mt 21,33-39), aby jim svou smrtí vydobyl smíření. „Bůh stvoření se tak zjevuje jako Bůh vykoupení ‚věrný sám sobě‘, své lásce k člověku a ke světu, kterou zjevil již při stvoření... Jakou hodnotu musí mít člověk v očích Stvořitele, když zasloužil mít tak vznešeného a velikého Vykupitele.“ (*Redemptor hominis*, 9.10)

Ježíš šel vstříc smrti, necouvl před žádným důsledkem svého „být s námi“ jako Emmanuel. Postavil se na naše místo a na kříži nás vykoupil ze zla a hříchu (srv. *Evangelium vitae*, 50). Jako římský setník pochopil, že je Božím Synem, když viděl jak Ježíš umíral, tak i my, hledíce na Ukřižovaného a kontemplující Ho, můžeme pochopit, kdo je opravdu Bůh, který v Něm zjevuje míru své lásky k člověku (srv. *Redemptor hominis*, 9). „Vášeň“ to znamená vášnivou lásku, která nepočítá, když se dává: Kristovo utrpení je vyvrcholením celé jedné existence „dané“ bratřím, aby odhalila Otcovo srdce. Zdá se, že kříž se tyčí ze země, ve skutečnosti však visí z nebe jako božská náruč, která objímá vesmír. Kříž „se zjevuje jako střed, smysl a cíl celých dějin a každého lidského života“ (*Evangelium vitae*, 50).

„Jeden zemřel za všechny“ (2 Kor 5,14): Kristus „sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá“ (Ef 5,2). Za Ježíšovou smrtí je plán lásky, který víra církve nazývá „tajemství vykoupení“: celé lidstvo je vykoupeno, totiž osvobozeno z otroctví hříchu a uvedeno do Božího království. Kristus je Pán nebe i země. Kdo naslouchá jeho slovu a věří v Otce, který ho poslal na svět, má věčný život (srv. Jan 5,24). On je „beránek Boží, který snímá hříchy světa“ (Jan 1,29.36), velekněz, který byl vyzkoušen ve všem možném jako my, může mít soucit s našimi slabostmi, (srv. Žid 4,14) a když „dokonal“ své dílo bolestnou zkušeností na kříži, „stal se příčinou věčné spásy pro všechny, kteří ho poslouchají“ (Žid 5,9).

3. Moji drazí, umějte se tvářit v tvář těmto velkým tajemstvím povznést ke kontemplaci. Zastavte se a obdivujte v uchvácení novorozeného, kterého Maria přivedla na svět, zavinutého do plenek a položeného do jeslí: je to sám Bůh, který přišel mezi nás. Zahleďte se na Ježíše Nazaretského jedněmi přijímaného, druhými vysmívaného, pohrdaného a odmítaného: je to Spasitel všech. Kľaňte se Kristu našemu Vykupiteli, který nás vykupuje a osvobozuje od hříchu a smrti: je to živý Bůh, pramen Života.

Kontemplujte a uvažujte! Bůh nás stvořil, abychom se podíleli na jeho vlastním životě, volá nás, abychom byli jeho dětmi, živými údy Kristova mystického těla, zářivými chrámy Ducha Lásky. Volá nás k tomu, abychom byli „jeho“: chce, abychom všichni byli svatí. Drazí mladí lidé, mějte svatou ctižádost být svatými, jako je svatý On!

Zeptáte se mě: copak je možné být dnes svatí? Kdyby měl člověk spoléhat jen na své lidské síly, pak by se to právem zdálo nemožné. Vždyť dobře znáte své úspěchy i své nezdary; víte, jaká břemena tíží člověka, jaká nebezpečí mu hrozí a jaké následky vyvolávají jeho hříchy. Někdy vás může přepadat malomyslnost a vnucuje se vám myšlenka, že není možné nic změnit ani ve světě, ani ve vás samých.

Je-li pochod strmý, přesto dokážeme všechno v Tom, který je našim Vykupitelem. Proto se neobracejte k jiným než k Ježíši. Nehledejte jinde to, co vám může dát jen On, neboť, „pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy“ (Sk 4,12). S Kristem se dá uskutečnit svatost – Boží plán pro každého pokřtěného. Spoléhejte na něho; věřte v nepřemožitelnou sílu evangelia a kladte víru jako základ své naděje. Ježíš jde s vámi, obnovuje vám srdce a posiluje vás mocí svého Ducha.

Mladí lidé každého světadílu, nemějte strach být svatými nového tisíciletí! Buďte kontemplativní a milujte modlitbu; buďte důslední ve své víře a velkodušní ve službě bratřím, buďte aktivními údy církve a šířitelé pokoje. Abyste dokázali uskutečnit tento náročný životní plán, zůstávejte v naslouchání Jeho slova, čerpejte sílu ze svátostí, zvláště z eucharistie a ze svátosti smíření. Pán chce, abyste byli neohroženými apoštoly jeho evangelia a budovateli nového lidstva. Vždyť jak budete moci tvrdit, že věříte v Boha, jenž se stal člověkem, nezaumíte-li postoj proti tomu, co ponizuje lidskou osobu a rodinu? Věřte-li, že Kristus zjevil Otcovu lásku ke každému tvorů, nemůžete odmítnout jakoukoli námahu pro budování nového světa, založeného na síle lásky a odpuštění, na boji proti nespravedlnosti a každé tělesné, mravní i duchovní bídě, v nasměrování politiky, ekonomie, kultury a technologie ke službě člověku a jeho všestrannému rozvoji.

4. Vroucně si přeji, aby Jubileum, které je přede dveřmi, bylo vhodnou příležitostí pro nový duchovní rozmach a pro mimořádnou oslavu Boží lásky k lidstvu. Ať v celé církvi zaznívá „hymnus chvály a díky Otci“, který nám ve své nesrovnatelné lásce udělil v Kristu, abychom byli „spoluobčané svatých a členové Boží rodiny“ (Ef 2,19; *Incarnationis mysterium*, 6). Posiluje nás jistota vyjádřená svatým Pavlem: když Bůh neušetřil ani vlastního Syna, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Ve všech životních událostech, včetně smrti, můžeme skvěle zvítězit v síle Toho, který nás miloval až ke smrti na kříži (srv. Řím 8,31-37).

Tajemství vtělení Božího Syna a tajemství vykoupění, které vykonal pro všechny tvory, jsou hlavním poselstvím naší víry. Církev je nepřetržitě hlásá během staletí, putujíc „mezi nepochopením a pronásledováním světa a útěchami Boha“ (sv. Augustin, *De Civitate Dei* 18,51,2; *PL* 41,614), a světuje je všem svým dětem jako cenný poklad, který je nutno střežit a šířit.

I vám, moji drazí, je určeno a svěčeno toto dědictví: „Toto je naše víra. Toto je víra církve. A my se honosíme jejím vyznáváním v Ježíši Kristu našem Pánu.“ (*Římský pontifikál, Obřad biřmování*) Budeme to společně vyznávat u příležitosti příštího Světového dne mládeže, kterého se, jak doufám, zúčastníte v hojném počtu. Řím je „město-svatyně“, kde památka apoštolů Petra a Pavla a mučedníků připomínají poutníkům povolání každého pokřtěného. V srpnu příštího roku budeme před celým světem opakovat vyznání víry apoštola Petra: „Pane, ke komu půjdeme? Ty jediný máš slova věčného života“ (Jan 6,68), protože „ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha“ (Mt 16,16).

A také vám, chlapci a děvčata, kteří budete dospělými v příštím století, je svěčena „Kniha života“, kterou papež v letošní vánoční noci, když bude jako první přestupovat práh Svaté brány, ukáže církvi a světu jako pramen života a naděje pro třetí tisíciletí (srv. *Incarnationis mysterium*, 8).

Kéž se evangelium stane vašim nejcennějším pokladem: v pozorném studiu a velkodušném přijímání slova Páně najdete pokrm a sílu pro každodenní život, najdete důvody pro neúnavné úsilí budovat civilizaci lásky.

5. Obrátme nyní pohled k Panně, Matce Boží. Řím střeží jeden z nejstaro-bylejších a nejvýznamnějších památníků, které jí zasvětila úcta křesťanského lidu: baziliku Santa Maria Maggiore (Panny Marie Větší).

Vtělení Slova a vykoupění člověka jsou úzce spojeny se Zvěstováním, kdy Bůh odhalil Marii svůj plán a našel v ní, mladé jako vy, zcela ochotné srdce pro působení své lásky. Každý den si po staletí křesťanská zbožnost připomíná modlitbou Anděl Páně, že Bůh vstoupil do dějin člověka. Ať se tato modlitba stane vaší modlitbou, o které budete denně rozjímat.

Maria je jitřenka, která předchází východ Slunce spravedlnosti, Krista, našeho Vykupitele. Svým „ano“ při Zvěstování, otevírajíc se zcela plánu Otce, přijala a umožnila vtělení Syna. První mezi učedníky doprovázela Ježíše až na Kalvárii svou nevtíravou přítomností, byla oporou naděje apoštolů při očekávání vzkříšení a seslání Ducha svatého. V životě církve je i nadále mysticky tou, která předchází příchod Páně. Jí, která neustále plní službu Matky církve a každého křesťana, s důvěrou světuji přípravu XV. světového dne mládeže. Kéž vás, moji drazí, nejsvětější Panna Maria učí rozlišovat, co je vůle nebeského Otce ve vašem životě. Kéž vám vyprosí sílu a moudrost, abyste mohli mluvit k Bohu a hovořit o Bohu. Kéž vás svým příkladem podněcuje, abyste byli v novém tisíciletí hlasateli naděje, lásky a pokoje.

V očekávání, že se s vámi v hojném počtu setkám příští rok v Římě, „vás světuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás proměnit a dát vám podíl mezi všemi, kdo jsou posvěceni“ (Sk 20,32). Ze srdce a s velkou láskou žehnám nejen vám, ale i vašim rodinám a osobám, které jsou vám drahé.

*Ve Vatikánu, 29. června 1999,
slavnost sv. apoštolů Petra a Pavla.*

Jan Pavel II.